

El Girona FC busca la consolidació en la seva època daurada

El futur està lligat al futbol base, el pilar del club

Fa vint anys era inimaginable, però el Girona FC és avui dia un exemple de persistència, superació i insistència per arribar als objectius desitjats. L'entitat, que forma part del City Football Group i és presidida per Delfí Geli, va tocar sostre l'estiu del 2022, i ara viu un somni sota el guiatge de Michel Sánchez, que ha convertit l'equip en l'enveja de molts, amb una personalitat definida i valenta.

Text > **NIL SOLÀ**, periodista

Fotos > **EDDY KELELE**

Aquests últims temps, el Girona FC viu el millor moment de la seva història, i la fluïdesa i el creixement del club han servit per col·locar l'entitat i la ciutat al mapa, amb un model de negoci concret i segurament diferent de l'habitual. És inevitable, per poder entendre la història recent d'aquest club,

pensar en el City Football Group, un conglomerat empresarial que, liderat per Ferran Soriano, ha adquirit clubs arreu del món. Sense aquesta relació no es poden entendre els millors anys de la vida del club, que es va fundar el 25 de juliol de 1930 i que ara, que falta menys d'una dècada perquè arribi a ser centenari, viu pletòricament sota

els focus i l'alegria de la Primera Divisió. Els més petits llueixen amb orgull els equipaments blanc-i-vermells i el Girona s'ha convertit en l'equip preferit per trobar-hi ídols. Stuani, Arnau Martínez o Oriol Romeu, amb el guiatge de Michel Sánchez i amb el suport de la bona feina que perdura en el temps, s'han convertit en els referents

>> Miguel Gutiérrez en una acció contra l'Atlètic de Bilbao.





>> Viktor Tsygankov, jugador que va arribar al Girona procedent del Dinamo de Kiïv.

d'aquells que fa una temporada no venien més enllà del FC Barcelona i el Real Madrid. Precisament, el tècnic de Vallecas, més conegut com a Michel Català per la seva implicació en el territori i amb la llengua, ha estat el conductor ideal per retornar la felicitat i les llàgrimes d'alegria a Montilivi, que en els últims tres anys havien estat de tristesa i d'impotència, davant un destí que cada vegada era més cruel amb el club més gran que té aquest territori. A més, aquest pas endavant també influeix en el pilar per al dia de demà: el planter.

La propietat, un abans i un després

Aquesta relació va començar el 23 d'agost de 2017, uns mesos després que el Girona aconseguís, a la fi, obrir les portes de la Primera Divisió. El moviment va ser el següent: el club va ser adquirit a mitges pel City Football Group i el Girona Football Group, de Pere Guardiola. El City Football Group és propietari del Manchester City FC, el New York City FC, el Melbourne City FC, el Montevideo City Torque, el Yokohama F. Marinos, el Sichuan Jiuniu FC, el Mumbai City FC, el Lommel SK i l'ESTAC Troyes AC. Un acord que va generar divisió d'opinions, però que amb el temps ha acabat demostrant que ha estat un gran encert.

Dins de l'organigrama del club hi ha una peça que representa i manté l'orgull gironí: el president, Delfi Geli, que, a banda de complir les funcions institucionals, representa una figura atípica en la direcció dels clubs de Primera Divisió. Geli és, juntament amb

Ronaldo Nazario, l'únic president de la màxima categoria del futbol estatal que és exfutbolista de Primera. Va jugar amb l'Alabès, el Barça, l'Atlètic de Madrid i el Girona, i va ser internacional amb la Selecció Espanyola. Va arribar al càrrec l'estiu del 2015, i ha sigut president del club en els seus dos únics ascensos a la màxima categoria.

Les injeccions de capital i les cessions de futbolistes del City Football Group només són alguns dels avantatges que suposa formar part d'un grup empresarial tan potent. Més enllà d'això, una de les primeres mesures per afrontar l'estrena a la màxima

categoria va ser l'ampliació provisional de l'estadi amb dues graderies suplementàries, una a gol nord i una altra a preferent, a més de renovar-ne la il·luminació. El primer equip va passar a entrenar-se al PGA de Caldes de Malavella després de la construcció de dos camps d'entrenament amb les mesures exactes de Montilivi; l'un de gespa natural i l'altre de gespa híbrida.

La nova ciutat esportiva

Feia temps que el Girona FC tenia la necessitat de trobar un terreny per poder construir una ciutat esportiva, un altre pas endavant per reforçar la branca més important del club: el futbol base. Un indret per fer que tot el projecte del planter, que fa tants anys que es treballa, esdevingui una realitat. Fins ara, llogar camps, alternar localitats i l'antiga gespa de Torres de Palau era la imatge d'un club que necessitava l'estabilitat del primer equip, el més rellevant, per poder fer un pas primordial i definitiu cap a la base: la creació de la ciutat esportiva, el centre de funcionament global. «Més enllà de facilitats logístiques i estructurals, que són necessàries, és una millora de cultura i identitat. El tema fonamental és el sentiment de pertinença en l'àmbit de club i això és el que ens donarà la ciutat esportiva», explica el director de l'acadèmia del Girona, Albert Síria, que no dubta



>> Cristhian Stuani, un dels jugadors talismà del Girona FC.



>> La graderia de Montilivi en un partit contra el Celta.

La City Football Academy Girona serà una de les joies de la corona del City Football Group, un projecte estratègic clau per desenvolupar el talent que ja flueix i que és present en el primer equip des de fa temporades

a l'hora d'afirmar: «Els problemes logístics que teníem fins ara no ens permetien créixer al ritme que tocava. Un club com aquest no podia disposar de l'espai ni dels horaris que volia, i això s'havia de canviar».

Fa tan sols uns mesos que el club, amb el City Football Group com a responsable principal, va presentar el nou centre d'entrenament. Un projecte que s'ha de començar a construir aquest any i que s'espera que aculli els entrenaments del primer equip el gener de 2024. No són una obra ni un moviment qualssevol. La localització escollida ha estat una masia de Vilablareix anomenada la Massana, i que data del segle XVI. Vint-i-tres hectàrees de terreny en les quals s'ubica-

ran set camps de futbol i que es convertiran en la nova casa del Girona, que acollirà l'activitat dels primers equips, masculí i femení, el Genuine i el futbol formatiu.

Tampoc no és una inversió qualsevol. Els números demostren l'aposta ferma pel projecte. Els primers càlculs indiquen que el pressupost de tot plegat arribarà fins als vint-i-cinc milions d'euros, el 70 % dels quals seran coberts pel pla d'impuls del fons d'inversió CVC.

La City Football Academy Girona serà una de les joies de la corona del City Football Group, un projecte estratègic clau per desenvolupar el talent que ja flueix i que és present en el primer equip des de fa temporades, i que

ha de servir, també, per generar ingressos a partir de les vendes de jugadors. La tecnologia que s'hi instaurarà és de primer nivell mundial, i segueix el model de les de Manchester, Nova York, Melbourne, Montevideo, Santa Cruz o Bolívia, amb l'afegit que, quant a magnitud, serà la segona acadèmia més gran de totes les que hi ha. Un pas endavant tan necessari com obligat per formar dins i fora el camp el talent que s'ajunta en el futbol base del Girona. «Ens ajudarà amb tecnologia del millor nivell, tindrem eines que ens permetran treballar més bé. Jugadors d'altres indrets podran arribar i tenir tots els recursos i el context ideal per poder créixer. És un canvi d'identitat», afirma Síria.

Un futbol base d'alt nivell

L'aposta de futur és important. El Girona té, ara com ara, un dels futbols base més potents de Catalunya, sense res a envejar a l'Espanyol i dels millors de l'Estat. I no per números, sinó per resultats i el rendiment que demostren en el dia a dia a l'elit després d'haver superat les diferents etapes. «El futbol

base és el pilar que el club vol per a demà; qualsevol club hauria de basar el seu model en el planter. Al Girona, això és molt clar, i és un procés que requereix temps, però és el que dona més benefici, tant esportivament com econòmicament», opina Síria.

En total, el futbol base masculí del club té tretze equips, vuit de futbol 11 (infantil, cadet i juvenil) i cinc de futbol 7, amb un total de 234 nens i nois que somien arribar a trepitjar la gespa de Montilivi algun dia. Però el Girona treballa des de fa molt temps per ser un club global i que creix en diferents sentits. El club té un equip que participa en la Lliga Genuine i també la secció del femení, que a poc a poc va creixent i es va convertint en una opció de referència al territori. En total, té cinc equips de categoria femenina, amb vuitanta-una jugadores. «L'exemple és el millor missatge visual que es pot donar a qualsevol persona quan expliques un projecte i vols que et creguin. Et dona credibilitat. Els projectes han d'estar basats en realitats, no en paraules. Allò que exposem s'ha de poder veure, i ara al Girona això és una realitat», revela el director de l'acadèmia, un dels grans artífexs de l'excel·lent estat de salut del pilar del club, que considera que és fonamental que el primer equip continuï a Primera Divisió: «És vital que el



>> Oriol Romeu en una acció acrobàtica.

primer equip estigui al nivell més alt. Això et dona visibilitat i possibilitats de créixer. Hem demostrat que estant a Segona els resultats eren igual de bons. Han continuat apareixent jugadors, però ser a Primera ens pot fer fer un pas encara més gran». I exemples d'això són Joel Roca, Ricard Artero o Arnau Martínez, que són el mirall per als 234 que lluiten pel seu somni.

«El club treballa des de fa molts anys en aquesta direcció, i que hi

hagi jugadors com jo que ara estem consolidats al primer equip és una notícia molt bona», explica Arnau, que ha arribat a la Primera Divisió i espera jugar-hi molt temps. «Fa uns anys era molt més complicat arribar, però el Girona aposta per entrenadors valents que no miren l'edat dels jugadors. Michel ha donat oportunitats als més joves i això fa que els que venen per sota es vegin amb opcions reals», insisteix.



>> Valery i Yangel Herrera, després d'una jugada que va acabar en gol contra el Sevilla.

Una marededeu que ho vigila tot

Girona sempre ha estat coneguda com la ciutat immortal, ja que ha hagut de suportar atacs en nombroses ocasions, però aquest territori i l'orgull gironí sempre han ressorgit per provar d'aconseguir qualsevol objectiu que s'hagin posat entre cella i cella. «Som tossuts», deia el lema del club la temporada passada, en l'enèsim intent de recuperar la màxima categoria. Els desenllaços contra l'Elx i el Rayo Vallecano van començar a fer creure tothom que el Girona tenia un malefici, i que la Primera Divisió no volia el conjunt gironí. Però a tossuts no els guanya ningú. És per això que, tal com va explicar el diari *L'Esportiu*, el club va voler recórrer a un dels últims recursos que li quedaven, lluny de l'àmbit esportiu: refugiar-se en un sant, i no en sant Narcís. Des del club es va intentar capgirar el destí col·locant una marededeu a l'entrada del vestidor local de Montilivi, just a l'altura dels ulls dels futbolistes. Aquesta curiosa decisió es va prendre el 20 de maig del 2022, després d'haver perdut uns dies abans contra el Tenerife per la mínima a l'estadi, en un duel corresponent a la jornada trenta-nou de la Lliga Smartbank. Després que quedessin totalment difuminades les opcions d'ascens directe i la via de l'eliminatòria, que fins llavors semblava maleïda, tornava a ser l'única manera de tornar a tocar el cel de la Primera Divisió.

Entre la incredulitat i la sorpresa d'alguns, la figura es va instal·lar després d'un acte religiós en el qual va participar tant la plantilla com el personal tècnic. L'inici no va poder ser millor. L'endemà, coincidint amb la penúltima jornada de la Lliga Smartbank, el conjunt que dirigia Michel es va imposar 2 a 0 al Mirandés. L'eliminatòria encara no estava assegurada al cent per cent, i la marededeu de Montilivi va obrar el primer miracle en la mà de Juan Carlos a Burgos, en l'última jornada de Lliga, que va servir per disputar definitivament una altra promoció d'ascens. Quedava el més difícil i el repte era majúscul, però aquest cop sí, l'ajuda divina va ser favorable al Girona. El *play-off* no va començar de la millor manera: l'Eibar, teòric favorit per obtenir l'ascens, es va imposar a l'estadi, però una remuntada increïble amb tots els astres a favor va permetre que els de Michel tinguessin la nit somiada a Ipurua

i que es col·loquessin a només dos partits de la fita, un camí massa conegut, però sense que el resultat els hagués acompanyat mai. Les dues setmanes es van fer llargues i feixugues; els carrers i la gent de la ciutat debatien si aquesta vegada seria que sí, o si potser tampoc seria la bona, però el temps ho va posar tot a lloc. La marededeu va presenciar l'empat de l'anada de la final contra el Tenerife i abans de marxar cap a les Canàries alguns treballadors del club i del personal la van mirar per última vegada, demanant-li que els ajudés de nou la nit del 19 de juny del 2022, a 2.283,93 quilòmetres de distància, perquè l'equip retornés a l'elit. I així va

ser: aquella nit, el Girona va tornar a Primera Divisió amb els gols de Stuardi, Baena i Arnau Martínez, i la ciutat, que també va celebrar l'ascens del Bàsquet Girona a l'ACB, va viure una de les nits més màgiques que es recorden i que es recordaran en molt de temps.

Però la història del Girona FC no s'acaba aquí, perquè un cop assolit l'objectiu de tornar, calia reforçar l'equip i consolidar el projecte. I de moment, un any després de la seva aparició als antípodes de Montilivi, la marededeu continua donant sort al Girona i ha viscut nits històriques, com les victòries contra el Madrid, el Sevilla o el València.

Fitxa tècnica

Nom del club: Girona Futbol Club

Any de fundació: 1923

Estadi: Municipal de Montilivi

President: Delfí Geli

Temporades a Primera Divisió: tres

Esportistes destacats: Cristhian Stuardi, Arnau Martínez, Oriol Romeu, Michel Sánchez (entrenador)

Pressupost: 55.000.000 euros (temporada 2022-2023)



>> Stuardi i Arnau, present i futur del Girona FC.